

Prvé čítanie: Sir 27, 33 - 28, 9

Žalm: Ž 103, 1-4. 9-12

Druhé čítanie: Rim 14, 7-9

Sv. Evanjelium: Mt 18, 21-35

MariannuM

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník III./2011

Číslo 42

Dve športové tragédie...

...postihli našu krajinu v tomto týždni. Prvá sa udiala v utorok pri kvalifikačnom zápase o postup na Majstrovstvá Európy 2012 vo futbale. Doma sme prehrali s Arménskom zahanbujúco 0:4. Druhá sa udiala v stredu – smrť celého hokejového mužstva z Ruska, v ktorom hral a zomrel náš výborný hokejista Pavol Demitra. Je asi jasné, ktorá z týchto tragédií je väčšia. Je povzbudzujúce, že je to vidieť aj v médiách a vo vyjadreniach ľudí na sociálnych sieťach, že smrť jedného človeka je považovaná za väčšie nešťastie ako prehra celého futbalového mužstva – hoci národného. A tak to má byť. Pavol Demitra bol bezpochyby veľkým hokejistom, ktorý preslávil našu krajinu, ale čo ma teší ešte viac je to, že bol aj veľkým človekom. V médiách je dostatok informácií práve o tejto jeho rovine – rovine dobrého človeka. Za všetky vyťahnem iba jednu, ktorú som sa dočítal na sme.sk: Keď bol hráčom NHL za mužstvo St. Louis, mal v zmluve klauzulu, že ak získa 90 bodov za góly a prihrávky v jednej sezóne, bude mať v ďalších dvoch sezónach nárok na zvýšenie platu o 250.000\$, čiže spolu 500.000\$. Hrali posledný zápas sezóny a jemu chýbal 1 bod.

Rútil sa sám na prázdnu bránku, pretože hostia pred koncom zápasu

odvolali brankára. Ale uvedomil si, že za ním ide jeho spoluhráč, ktorý mal nárok na 300.000\$, ak dosiahne 25 gólov a chýbal mu jeden. A tak sa rozhodol prihrať. Lenže vracajúci sa hráč protivníka danú prihrávku vypichol. V podstate môžeme povedať, že vypichol puk za 800.000\$. St. Louis im to nakoniec dorovnal, ako keby tie body získali. V nasledujúcej sezóne získal Demitra Lady Byng Memorial Trophy, individuálne ocenenie pre najslušnejšieho hráča so špičkovou výkonnosťou. A tak máme možnosť sa naučiť z týchto tragédií, že je dôležité vedieť prehrávať; že je oveľa dôležitejšie to, aký som, nie to, čo som; a že je najdôležitejšie byť stále pripravený, lebo Ježiš povedal: „neviete ani dňa ani hodiny“ (Mt 25,13).

(Marek Kunder)

Obrázok použitý z: <http://sport.noviny.sk/>

„Keď veci vyzerajú zle, zisti, či sa nevívaš zlým smerom. Ak to nevyzerá dobre okolo teba, skús sa pozrieť hore – tam to vyzerá vždy dokonale.“ (Zig Ziglar)

PO ROKU V CHORVÁTSKU – ČASŤ TRETIA

Medžugorie

H nedelňu ráno po siedmej vyrážame do Medžugoria. Cesta nám trvá tri hodiny. Samá zákruta, kopec a dolina. Každú chvíľu sa ma pýtali: „Už tam budeme?“ Je to dlhá a pomalá cesta, lebo viac ako 50 – 60 km za hodinu sa nedá ísť, ale stojí to za to. Prichádzame na obrovské parkovisko blízko kostola, ktorý je v strede Medžugoria a ideme hneď do kostola. Už viac ako polhodiny sme v kostole. Ešte 5 minút do začiatku svätej omše a kostol je už teraz na prasknutie. Plné lavice, plné uličky a ľudia ešte stále prichádzajú. Prichádzajú k Matke. Poďakovať, poprosiť a možno len tak zo zvedavosti. Evanjelium bolo o tom ako Ježiš kráčal po mori a Peter ho chcel nasledovať. Na Jeho výzvu Peter po mori šiel, no len čo sa otočil a zbadal silný vietor, zľakol sa a začal sa topiť. Ježiš mu podáva záchrannú ruku. V homílii páter hovoril, že aj my môžeme kráčať pevnou nohou po mori s pohľadom upretým na Ježiša. Máme predsa more problémov, more starostí a more Tých morí máme vo svojom živote strašne veľa. Ale ani v jednom mori nikdy nie sme sami. Vždy je pri nás On. Ježiš. A ak by sme náhodou situáciu aj tak nezvládali a začali sa topiť, vždy je tu On, ktorý nám podá svoju ruku a vytiahne nás, aby sme sa neutopili. Skúste sa každý zamyslieť sám nad sebou. Aké mám ja more? V ktorom kráčam po hladine, v ktorom ešte plávam a v ktorom sa už topím? Nestojí mi za to obrátiť svoju tvár a povedať: „Pane, pomôž mi!“ A tak s pohľadom upretým na Ježiša sa nám bude oveľa ľahšie plávať a možno budeme aj kráčať. Majme silnú vieru a nezabúdajme na slovo: „Tomu, čo má veľa sa ešte pridá a

ten čo má málo, vezme sa mu aj to, čo má.“ Obráťme svoju tvár na Ježiša a kráčajme po svojom mori života.

V areáli kostola je aj park so stolmi a lavicami. Po skončení svätej omše sme využili tento priestor a dali si obed. Naberáme si vodu a odchádzame smerom na horu. Keď sme na nej boli pred rokom, skupina Japoncov ju prešla na boso. Nohy mali zaprášené a doráňané od kameňov. Vlastná krv im zmývala prach. Úžasná viera a dôvera. Tohto roku som chcel aj ja absolvovať túto púť bosý. Lenže teplomer ukazoval 37 stupňov a na cestu s bosou nohou sa nedalo ani stúpiť. My sme si zobrali botasky. Manželka vsuvky. Po pár metroch sa jej úplne rozlepili. Taká bola rozpálená cesta. Podbrdo sme prešli spolu s ružencom v ruke a s 15 desiatkami. Robíme si ešte malý nákup suvenírov, vraciame sa ku kostolu doplniť vodu a vraciame sa späť. Smer Staniči. Stredú večer som kúpil nový šnorchel, s ktorým sa dá aj potápať /na dýchacej trubičke je plavák, ktorý sa okamžite zatvorí, keď sa ponoríte/. Štvrtok som ho šiel do mora vyskúšať. Zobral som si aj plutvy, aby som sa mohol hlbšie potopiť. Ponoril som sa do hĺbky možno 5 – 6 metrov a zrazu som začul prasknutie a tlak v ušiach.

Odvtedy som slabšie počul. Ako keď vám zaľahne v ušiach. Od štvrtka až do nedele som bol napoly hluchý. Až dnes v nedeľu, tu v Medžugorii. Trikrát som si uši umyl v prameni. A keď sme sa vracali naspäť, ešte pred chorvátskymi hranicami som počul v ušiach sykot, zvuk ako keď niekto otvorí pivo. Ako keby sa uvoľnil kdesi uzatvorený tlak. Odvtedy znovu počujem dobre. No povedzte, nie je to zázrak? Vďaka Ti Nebeská Matka. V duchu som si pomyslel – môžem sa znovu potápať, tej zázračnej vody ešte mám plnú fľašu. Ale hneď som tú

myšlienku zahodil. Spomenul som si na Ježišove slová: „Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha“, a ďakoval som Nebeskej Matke za zázrak uzdravenia. Večer okolo ôsmej prichádzame do Staniči. Slnko je ešte vysoko, a tak ideme všetci ešte do mora. Večer v tichu rozjímam a ďakujem za všetko, za každú sekundu môjho života, za všetkých ľudí, ktorých mi dal Pán do cesty, za Jeho Slovo, ktorým sýti moju dušu a ... Je toho tak veľa za čo by som mal ďakovať. Zaspávam. Na budúce ..., ale to vie iba Boh, čo bude ďalej. (Peter Tóth)

Narodenie Panny Márie

Slávime sviatok ročitý, máš slávne narodeniny.

Celý svet radosť pocíti nad dcérou slávnej rodiny.

Tvoje narodenie, Panna, Božia Rodička, zvestovalo radosť celému svetu, lebo z teba vyšlo slnko spravodlivosti, Kristus, náš Boh.

Nepoznáme presne, kedy a kde sa Panna Mária narodila. To ani nie je dôležité. Jej výnimočnosť po prvýkrát vyslovil archanjel Gabriel: „Zdravas', milosti plná, Pán s tebou, požehnaná si medzi ženami!“ Mocnári sveta ukladajú svoje novorodeniatka do umeleckých kolískok. Aká kolíska by sa hodila pre Máriu? Sväté písmo nám o tom neuvádza nič. Vieme však, že keď Nebeský Otec pre svojho Syna nepripravil pri jeho narodení zvláštnu kolísku, ale nechal ho ležať na slame v jaslích,

nepochybujme, že ani pre jeho matku po tejto stránke neurobil nič neobyčajné. Lono Anny a náručie Joachima boli najlepšími miestami na odpočinku pre také omilostené dieťa. Keď príde dieťa na svet,

blahoželáme rodičom. Ale nikto nevie, či to dieťa nesklame ich nádeje, či nenaplní ich srdce veľkým zármutkom a nebude príčinou ich predčasných šedin. Raz prišiel ku gréckemu mudrcovi Solónovi perzský kráľ Kýros a pýtal sa ho, koho pokladá za šťastného. Solón mu odpovedal: „Veličenstvo, pred smrťou nemožno nikoho vyhlásiť za šťastného!“

Narodenie každého dieťaťa má veľký význam pre jeho rodičov. Pri narodení Jána Krstiteľa zaznela otázka: Čím len bude tento chlapec?! Tak sa často pýtajú rodičia sami seba pri pohľade na svoje dieťa. Ani Máriini rodičia netušili, koho držia vo svojom náručí. Táto skutočnosť bola známa iba Bohu. Lebo narodenie Bohorodičky má význam nielen pre tých, ktorí po nej prišli a prídu, ale aj pre tých, ktorí žili pred ňou, t. j. pre duše spravodlivých, ktorí zomreli skôr, ako Kristus Pán vykúpil svet. Dávid už počas svojho života tu na zemi volal: „Ako jeleň dychtí za vodou z prameňa, tak moja duša, Bože, túži za tebou. Po Bohu žijni moja duša, po Bohu živom; kedyže už prídem k nemu a uzriem Božiu tvár?“ (Ž 41,2-3)

Narodenie blahoslavenej Panny Márie má konečne veľký význam aj pre nebo. Radujte sa anjeli, lebo už sa narodila vaša kráľovná, a bliži sa deň, keď ju odprevadíte k jej trónu a po nebi sa bude ozývať: „Zdvihnite,

brány, svoje hlavice, vyvýšte sa brány prastaré,“ aby mohla vojsť kráľovná večnej spásy!

Tak sa od kolisky Panny Márie rozlieva jas radosti, blaženosti a šťastia na celý svet a Cirkev oprávnené volá: Tvoje narodenie, Panna, Božia Rodička, zvestovalo radosť celému svetu, lebo z teba vyšlo slnko spravodlivosti, Kristus, náš Boh.

Radostnú pamiatku narodenia blahoslavenej Panny Márie oslavuje Cirkev už vyše tisíc rokov. No počiatky tohto slávenia treba vidieť už od r. 431, keď sa v Efeze zhromaždili biskupi celého kresťanského sveta a na všeobecnom cirkevnom sneme slávnostne vyhlásili Panu Máriu za Božiu Matku. Spočiatku sa sviatok Narodenia Panny Márie konal iba jeden deň, neskoršie ho rozšírili na osem dní, mal tzv. oktávu. Druhý vatikánsky koncil znova ustanovil toto slávenie na jeden deň.

(otec Anton)

Zdroj: Kamil Mečiar - Životy víťazov

Obrázok použitý z: <http://www.obeckleov.szm.com/>

POZVANIE

Hradný pán chystal veľkú slávnosť, na ktorú pozval všetkých obyvateľov podhradia. Hoci mal plné pivnice vína, bál sa, že neuhasí veľký smäd všetkých pozvaných. A tak požiadal o pomoc. „Do stredy nádvorja, kde bude hostina, umiestnime veľký sud. Každý nech prinesie toľko vína, koľko môže, a vyleje ho do suda. Odtiaľ sa bude naberať, a tak bude dosť pre všetkých.“ Jeden dedinčan si zaobstaral krčah, naplnil ho vodou a vybral sa na hrad. Myslel si: „Krčah vody sa v tom sude vína ľahko stratí. Nik si to ani nevšímne.“ Keď prišiel na slávnosť, vylial svoj krčah do suda a sadol si za stôl. Keď sa začalo naberať víno, namiesto vína tiekla zo suda voda. Všetci rozmýšľali rovnako. A každý priniesol vodu.

Keď nie sme spokojní so svetom, je to preto, že mnoho ľudí prináša vodu. A trpí tým celé stvorenie.

Zdroj: <http://www.usmejsa.sk/>

Univerzita, miesto stretnutia a konfrontácie viery a rozumu

Júlia Kavecká, moderátorka Rádia Lumen: „Univerzita, miesto stretnutia a konfrontácie viery a rozumu. To bola téma 4. ročníka vedeckej konferencie, ktorú v Badíne zorganizovala Rada pre mládež a univerzity KBS. Zúčastnilo sa na nej niekoľko desiatok odborníkov zo Slovenska, Českej republiky, Poľska a Austrálie. Vo svojich prednáškach sa zamerali na potrebu uskutočňovania evanjeliových hodnôt na akademickej pôde.“

Jana Verešová, redaktorka Rádia Lumen: „Ústredným motívom konferencie boli nový humanizmus a nová evanjelizácia na univerzitách. Podľa tajomníka Rady pre mládež a univerzity Jána Štefana sú takéto podujatia veľmi dôležité.“

Členovia organizačného výboru detský chirurg František Horn a psychologička Eva Klčovanská vyzdvihli, že konferencia dáva priestor znalcom z rôznych oblastí ukázať zmyslupnosť kresťanských právd vo vede.“

František Horn, člen organizačného výboru, detský chirurg: „Vždy to je akoby trošku o neslobode na tých vedeckých konferenciách medicínskych, ktoré organizujú odborné spoločnosti. Tu je ten duchovný rozmer a tu je tá sloboda.“

Eva Klčovanská, členka organizačného výboru, psychologička: „Veľmi pekne dokážu odborníci z viacerých vedných disciplín naozaj tak integrovať ten rozmer viery do rozmeru vedy.“

Zdroj: Rádio Lumen (krátené)

Blahoslavená Matka Tereza: „Budúcnosť je v službe blížnym.“

India (5. septembra, RV) - 14 rokov od smrti blahoslavenej Matky Terézie z Kalkaty, ktorú si 5. septembra Cirkev pripomína, a ktorá sa skrze svoju pokornú službu chudobným stala misionárskym ideálom, sa nad jej hrobom v Kalkate konala spoločná modlitba rôznych vierovyznaní a v Kerale expozícia venovaná jej životu a dielu. Páter Sebastian Vazhakala, spoluzakladateľ mužskej kontemplatívnej vetvy Misionárov lásky ku slovám blahoslavenej Matky Terezy, že budúcnosť je v službe blížnym, poznamenal: „Milovať znamená slúžiť. Sú to ako dve strany mince, ktoré sú od seba neoddeliteľné, ako vták má dve krídla. Milovať Boha celým svojím srdcom a celou svojou dušou, celou silou a myslou, je milovať a slúžiť Ježišovi v blížnych. Tu v Ríme máme napr. dom, ktorý poskytuje možnosť prenocovania až 76 ľuďom bez domova. Môžu spať a jesť s nami. Máme stále adoráciu dňom i nocou, 24 hodín, je tu naozaj skutočne prítomný Ježiš,“ povedal páter Vazhakala a dodal, že Matka Tereza – hoci drobná, útla telom – mala veľkú duchovnú silu a ako hovorievala, „Ježiš v Najsvätejšej sviatosti jej dáva silu,“ a že Ježiš sám jej raz povedal: „Ja nemôžem ísť sám, ty ma musíš zaniest' ľuďom, chudobným, väzneným, chorým.“

Zdroj: TK KBS, RV jak; dj (krátené)

Je Boh na vine, keď mnohí ľudia nedostanú svoj každodenný chlieb?

Nie, na vine sú egoisti, ktorí zadžajú chlieb druhým.

Chvastúň

Ľstá štyridsaťročná Berlínčanka rozpráva: Môj muž nie je zlý človek, nepije a nerobí nič nesprávneho. Ale je veľký chvastúň. Odkedy som vydatá žijeme v neustálej biede a núdzi a súdny vykonávateľ je u nás stálym hosťom. Zakaždým, keď u nás zacengá zvonček, vieme, že zas ide niekto, kto chce naspäť svoje peniaze. Ani v noci už nespávam od starostí. Vždy myslím na deti, ktoré často hladujú.

Môj muž nezarába síce veľa, ale mohli by sme slušne vychádzať. Ale aby sa ukázal, musel si kúpiť auto, ktoré ďaleko presahuje jeho možnosti. Nemohol ho zaplatiť a zadĺžil sa. Každý deň chodí na svojej limuzíne do úradu ako nejaký generálny riaditeľ, len aby sa vystatoval a voz pohltí celý jeho plat. A on robí vždy nové dlhy. Cez obedňajšiu prestávku ide do reštaurácie a my doma môžeme hladovať. Chlapec ho často prosí: „Otec, predaj to veľké auto, všetkých nás ním privedieš do nešťastia!“

Ale on na to ani len nepomyslí, v hlave má iba svoju prestíž. Čo by spolupracovníci povedali, keby prišiel bez auta? Ale to, že my všetci doma nie sme ani chvíľu šťastní, to sa ho netýka.

V mnohých rodinách a spoločenstvách žijú takí egoisti. Dokonca aj vo veľkej rodine národov sú také krajiny, ktoré najchudobnejším krajinám prenechajú nanajvýš pár odrobiniek. Každý z nás by sa mal svojho najbližšieho opýtať: „nepatrím aj ja k týmto egoistom?“

Čo znamená: „Neuved nás do pokušenia?“

Znamená to: Posilni našu slabosť, aby sme Ťa

neurážali.

Spálená bankovka

Vo veľkom africkom meste Abidjane je veľa opustených detí. Ich rodičia nič nemajú a nemôžu ich uživiť. A tak deti musia žobrať alebo kraďnúť.

V roku 1960 sa mladý francúzsky kňaz, páter Martin, začal starať o tieto deti. Prenajal pre ne dom.

Raz chlapi priviedli ku kňazovi nového kamaráta. Predtým patril k bande vreckových zlodějov. Nasledujúci večer doniesol istý muž pre toho nového 20 mariek. Bol to jeho podiel na poslednej spoločnej krádeži.

Chlapec si chcel peniaze najprv vopchať do vrecka. Potom však pouvažoval, či je to správne. Šiel k Pavlovi, vodcovi chlapcov v domove.

„To sú špinavé peniaze,“ povedal Pavol, „nesmieš si ich nechať.“

Zvolal aj ostatných a opýtal sa, čo majú urobiť s tými peniazmi. Jeden navrhol: „Kúpme si za ne futbal.“ Ostatní chceli ísť radšej do kina.

Pavol na to povedal: „Ale tie peniaze nám nepatria.“

„Vráťme ich majiteľovi!“ zvolal ktorýsi. Toho však nepoznali.

Preto Pavol taktó rozhodol: „Sú to ukradnuté peniaze. Zničme ich.“

Všetci súhlasili. Pavol vzal zápalky a bankovku spálil.

Keď to počul páter Martin, pomyslel si: „Ja nemám ani len päť mariek nazvyš, aby som tomu novému kúpil rohožku na spanie.“

Na druhý deň nečakane dostal šek na 500 mariek. Deti v tom videli odmenu za to, že odolali pokušeniu nechať si špinavé peniaze. Pre väčších chlapcov páter Martin čoskoro našiel prácu. Keď mu jeden z nich doniesol svoju prvú výplatu, povedal: „To sú čisté peniaze!“

(Marek Kunder)

Zdroj: Pierre Lefevre – Veľké pravdy v malých príbehoch

Farské oznamy

V ČASE OD **12.09.2011 DO 18.09.2011**

Upratovanie kostola - Pán Boh zaplať všetkým rodinám, ktoré boli v tomto týždni upratovať kostol. Na budúci týždeň prosíme **rod. Bundzákovu – Prešovská ul., rod. Baranovu – Veterná ul., rod. Sabolovu – Puškinova ul.** Upratuje sa v sobotu ráno o **8⁰⁰**.

Vedenie modlitieb pred sv. omšami - v týždni od **18.9. – 24.9.** vedie modlitby horľiteľka p. **Žofia Bankovičová.**

Nahlasovanie birmovancov - všetkým mladým, ktorí sa chcú prihlásiť na prípravu na birmovanie dávam do pozornosti, aby ovládali modlitby ako Otče náš, Zdravas Mária, Sláva Otcu a Verím v Boha a Anjel Pána, pretože budú podmienkou pre vstup na prípravu.

Fotky z farského letného tábora - fotky z Farského letného tábora v Tatranskej Lomnici na DVD sú už v sakristii, môžete si ich prísť vyzdvihnúť.

Dovolenka - od **15.9. - 17.10.** som na dovolenke. Prosím vás, vo všetkých veciach sa obracajte na o. Antona – nášho kaplána, ktorý bude k dispozícii.

Rozpis lektorov:

Povýšenie Sv. Kríža:

16:00 – rod. Musáková;
18:30 – rod. Bankovičova.

Sedembolestná P. Mária Nasledujúca nedeľa

08:00 – rod. J. Fenika; **08:00** – rod. Vardžikova;
10:00 – rod. Š. Fenika. **10:00** – rod. P. Bindasa;
18:30 – rod. Kokoruďova.

Kontakty

V prípade akejkoľvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marek Kunder, farár - **0915/947 309**;
Anton Tatarko, kaplán - **0905/514 699**;
Pevná linka na faru - **057/4426 286**.

LITURGICKÝ PROGRAM OD 12.09.2011 DO 18.09.2011

PONDELOK 12.09.2011 <i>Najsvätejšieho mena Mária</i> <i>(ľubovoľná spomienka)</i>	Sv. omša: 18 ³⁰ (K) Poklona Sv. Oltárnej: 19 ²⁵ - 20 ³⁰
UTOROK 13.09.2011 <i>Sv. Jána Zlatoústeho, biskupa a učiteľa Cirkvi (spomienka)</i>	Sv. omša: 6 ³⁰ (K)
STREDA 14.09.2011 <i>Povýšenie Sv. Kríža (sviatok)</i>	Sv. omša: 16 ⁰⁰ (K) Sv. omša: 18 ³⁰ (K)
ŠTVRTOK 15.09.2011 SEDEMBOLESTNEJ PANNY MÁRIE, PATRÓNKY SLOVENSKA (SLÁVNOSŤ)	Sv. omša: 8 ⁰⁰ (K) Sv. omša: 10 ⁰⁰ (K)
PIATOK 16.09.2011 <i>Sv. Kornélia, pápeža, a Cypriána, biskupa, mučeníkov (spomienka)</i>	Sv. omša: 18 ³⁰ (T)
SOBOTA 17.09.2011	Sv. omša: 18 ³⁰ (T)
NEDEĽA 18.09.2011 25. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ *** TRETIA NEDEĽA V MESIACI ***	Sv. omša: 8 ⁰⁰ (T) Sv. omša: 10 ⁰⁰ (T) Pobožnosť sv. ruženca: 14 ³⁰ Sv. omša: 18 ³⁰ (T)

BLAHOŽELÁME/SPOMÍNAME

Milí čitatelia časopisu MariannuM. V snahe priblížiť Vám časopis v čo najväčšej miere, prinášame novú rubriku – Blahoželanie/Spomíname, kde môžete uverejniť blahoželania svojim blízkym, prípadne zaspomínať si na Vašich zosnulých príbuzných, priateľov, známych. Všetko toto spolu s fotografiou alebo aj bez môžete posilať na adresu mariannum@gmail.com.

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzliková; Grafická úprava: R. Majzlik

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo štvrtok do 12:00

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.